

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΦΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Στην Ύψωση του Τιμίου Σταυρού
Αρχιμ. Γεωργίου Καψάνη

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΤΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: <https://agnikolaosmark.gr>

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2025
✠ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΥ.

Στην Ύψωση του Τιμίου Σταυρού

Αρχιμ. Γεωργίου Καψάνη

Θορτάζουμε την Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού του Κυρίου μας. Και ενώ η σημερινή ημέρα είναι μία ημέρα αναμνήσεως υπό της Εκκλησίας του σταυρικού Πάθους του Λυτρωτή, εντούτοις εμείς έχουμε μία χαρά. Και αυτή η χαρά οφείλεται στο ότι η Σταύρωση του Κυρίου και ο Σταυρός, το όργανο επάνω στο οποίο συνετελέσθη ο φρικτός αλλά και ζωοποιός συγχρόνως θάνατος του Λυτρωτή μας, αποτελεί συγχρόνως και τη δόξα του Κυρίου.

Θα ενθυμείσθε, όταν ο Κύριος πορευόταν προς το σταυρικό Πάθος, είπε τους λόγους: «*νυν εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου*» (Ιω. 13:31). Κατά το ανθρώπινο ο σταυρικός θάνατος ήταν ονειδισμός, ήταν η έσχατη ταπείνωση και έσχατη καταφρόνηση του ανθρώπου.

Αλλά κατά την θεία προοπτική ήταν η μεγαλύτερη δόξα του ενανθρωπήσαντος Υιού του Θεού, η οποία δόξα προετοίμασε την άλλη δόξα της λαμπροφόρου Αναστάσεώς Του. Επειδή λοιπόν πάσχει στον Σταυρό ο Κύριος, αλλά και δοξάζεται πάσχοντας, γι' αυτό και η Εκκλησία ακόμα και τη Μεγάλη Παρασκευή, ακόμα και τη σημερινή μέρα, μπορεί να εορτάζει τον Σταυρό του Κυρίου αναστάσιμα, χαρμόсуνα, με τη χαρμολύπη αυτή και το σταυροαναστάσιμο ήθος και φρόνημα που χαρακτηρίζει την Ορθόδοξη πίστη και ευσέβειά μας, η οποία πηγάζει μέσα από το Ευαγγέλιο του Χριστού μας.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. 1θ' 6-11, 13-20, 25-28, 30)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλᾶτον λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πρόθεν εἰ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη Ἰησοὺς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. Ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον· καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοὺς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοὺς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ

ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἶδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ’ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ἀλλά και ο δεύτερος λόγος, για τον οποίο έχουμε χαρά σήμερα, είναι ότι διὰ της μετοχῆς μας στον εορτασμό αυτό αξιωνόμαστε και εμεῖς, παρά την αμαρτωλότητα και αδυναμία και νέκρωση των πνευματικῶν μας αισθητηρίων, να μεθέξουμε κάπως σ’ αυτό το μυστήριο του σταυρικοῦ Θανάτου και της λαμπροφόρου Αναστάσεως του Κυρίου μας. Διότι αυτή είναι η Χάρη του Θεοῦ και της Αγίας μας Εκκλησίας, ὅτι μέσα στην Εκκλησία μας την Ορθόδοξη και Αποστολική οι εορτές δεν είναι κάτι ἔξω ἀπὸ εμάς, δεν είναι μία ανάμνηση ιστορική ἢ ψυχολογική, ἀλλ’ είναι προπάντων μέθεξι και μετοχή στα τελούμενα και εορταζόμενα γεγονότα και πρόσωπα.

Νομίζω ὅτι αισθανόμαστε πάντοτε, ἀλλά και ἀπόψε ιδιαιτέρως, ὅτι ο Σταυρός του Χριστοῦ είναι η βάση της χριστιανικῆς μας υπάρξεως. Δεν είναι δυνατό να εἶναι κανεῖς Χριστιανός, ἀν δεν ζεῖ στην ὑπαρξή του, ἐν εαυτῷ, τον Σταυρό του Κυρίου, ο οποίος πάντοτε, εἶπαμε, βιώνεται στην Ορθοδοξία με την προοπτική της Αναστάσεως.

[...]

[...] **ἡ** πείρα δύο χιλιάδων χρόνων της Εκκλησίας του Θεοῦ, των Αγίων του Θεοῦ και των πτώσεων και δραμάτων που ἔζησε ο κόσμος και που ζεῖ μέχρι σήμερα –γιατί ο κόσμος, μη δεχόμενος τον Σταυρό του Χριστοῦ, ζεῖ ἓνα μεγάλο δράμα, τὸ δράμα του ἀδιεξόδου του ἐγωῖσμοῦ του– ἡ πείρα

λοιπόν αυτή βεβαιώνει ότι δεν υπάρχει αλήθεια για τη ζωή έξω από τον Σταυρό του Χριστού.

[...] αν δεν πάρει ο άνθρωπος μία ευθύνη, αν δεν θέλησει να δει τα πράγματα αποφασισμένος να σηκώσει τις συνέπειες της αλήθειας, όσο και αν του στοιχίζουν, τότε φυσικά δεν μπορεί να δεχθεί και τον Σταυρό του Χριστού. Διότι ο Σταυρός του Χριστού δημιουργεί στον άνθρωπο ευθύνη. Έχει απαίτηση ο Θεός με τον Σταυρό Του από τον άνθρωπο. Και αν ο άνθρωπος δεν δεχθεί την απαίτηση του Θεού διά του Σταυρού του Υιού Του, δεν μπορεί να δεχθεί ούτε τον Σταυρό του Χριστού, ούτε να καταλάβει το νόημα του Σταυρού του Χριστού, και τότε ζει μία ζωή ανεύθυνη, χωρίς νόημα και χωρίς σταυρό, αλλά και συγχρόνως ζωή χωρίς Χάρη και χωρίς χαρά και ανάσταση.

Και νομίζω ότι αυτό είναι το δράμα γενικά του σύγχρονου ανθρώπου σήμερα, ο οποίος δεν έχει χαρά, διότι δεν έχει την Ανάσταση του Χριστού. Και δεν έχει την Ανάσταση του Χριστού, διότι δεν έχει τον Σταυρό του Χριστού. Και δεν έχει τον Σταυρό του Χριστού, διότι δεν θέλει να πάρει υπεύθυνα το θέμα του Σταυρού του Κυρίου, το θέμα της πίστεως.

(Πηγή: Ομιλίες σε ακίνητες Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές, σελ. 22)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου, Αγ. Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

Σάββατο 20 Σεπτεμβρίου, Αγ. Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

2) ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

Την Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου 2025 (8:00 μ.μ. - 01:00 π.μ.) θα τελεστεί στο Ναό μας Ιερά Αγρυπνία επ' ευκαιρία της Συνάξεως της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοϋπηκόου. Θα ψάλλει Βυζαντινός χορός.